

***Geschiedenis KWB 1000 Appels**

KWB 1000 Appels werd opgericht in 1967.

De mannen van het eerste uur, de stichters van onze afdeling :

Pater Trudo (Achiël Peirsman), Frederik Böhler, Jerome De Maere, Alfons De Wilde, Albert Maes, Lucien Michiels, Roger Raemdonck, Staf Spitaels, André Van Der Meulen, Roger Van Pottelberghe, Edward Van Clapdorp, Marcel Van Clapdorp, Arthur Baeckelandt, Charles Van Goethem.

Voorzitter Staf Spitaels met medevoorzitter Jerome, François De Maere.

KWB 1000 Appels met zijn thuishaven Wijnveld 251 naast het kasteel met park van de familie Bellemans, later bewoond door de paters Franciscanen-Minderbroeders, en tot op heden een onderkomen voor het “Centrum voor Levensvorming” (in 2005 omgevormd tot “Groep Intro”, een professionele organisatie voor vorming, opleiding, arbeidstrajectbegeleiding en werkervaring), onder beheer van het ACW.

***Archief**

“De plaats waar ik woon heeft 4 verschillende namen : Schrijberg, De warme landen, Klein Parijs en Duizend Appels.”

Zo begon ooit een opstel van een leerling van de gemeenteschool van Belsele, toen het 7de en 8ste leerjaar lager onderwijs nog bestonden.

Op weg langs de oude rijksweg Antwerpen-Gent, even voorbij Belsele, bevindt zich een wijk die niemand onberoerd laat. Schrijberg is de naam, maar iedereen heeft het over Duizend Appels of De Warme Landen. De ene spreekt er schande over dat zoiets bestaat, de andere .....

Schrijberg, een oud verhaal.

Duizend Appels is internationaal. Het ligt op de grens van Waasmunster, Sinaai en Belsele en het behoorde tot 3 rijkswacht-districten, 3 dekenijen, 2 arrondissementen en 2 kantons. Duizend Appels of De Warme Landen is vooral bekend van de vele nachtbars aan de Rijksweg Antwerpen-Gent. Maar in feite strekt het zich uit van de Wilgenstraat, over het Roggeveld en Hemelsbreedte, tot aan de Patotterij in Waasmunster.

Officieel heet Duizend Appels “Schrijberg” en deze laatste benaming komt uit de Wase sagenwereld.

Eén van de Wase sagen vertelt het verhaal van een handelsreiziger. Hij reist langs de Heirbaan naar Antwerpen. Rovers hebben op de heuvel een koord over de weg gespannen, waaraan een bel is bevestigd. Wanneer het paard van de reiziger met zijn poten de koord aanraakt, is dit voor de rovers het sein om de man te beroven.

Maar 1 van de beroofde handelsreizigers wil weerwraak nemen. Op een dag brengt hij al zijn vrienden mee. De paarden trappen op de koord en de rovers denken dat er weer een slachtoffer in aantocht is. De struikrovers delven het onderspit en als straf moeten ze op de top van de heuvel op hun knieën om vergiffenis schreien. En volgens deze Wase volkssage ontstond zo de benaming : Schrij-berg.

Het begon met een brandewijncafe.

Duizend Appels is voor velen een synoniem voor de baancafés en nachtbars, wiens roze, blauwe en rode lampjes, vooral na 22 uur 's avonds, een aantrekkingspool worden. Velen hebben Duizend Appels niet anders gekend. Maar soms kom je – als je geluk hebt – iemand tegen die geboren en getogen is in deze buurt. Zij hebben een ander Duizend Appels gekend en weten waarom het vliegveld van Waasmunster zo'n belangrijke rol heeft gespeeld voor het Duizend Appels van nu.

Mille Pommes.

Het Duizend Appels van vroeger begint in de jaren '40, twee eeuwen geleden. Privé-financiers wilden een spoorlijn door het Land Van Waas aanleggen zochten daarvoor steun bij de plaatselijke barons, graven en jonkeren. Eén van hun adressen was de vroegere eigenaar van het kasteel van de paters. In 1858 kocht de Gentse advocaat Frans Bellemans een bos op Duizend Appels en maakte er een lusttuin met vijver van. Hij liet er in 1858 een kastelenhof aanleggen en in 1865 een kasteel bouwen, ontworpen door architect Van Haver, dat door de familie generaties lang als buitenverblijf werd gebruikt.

Er werd een overeenkomst gesloten, in 1843 werd de spoorlijn Antwerpen-Gent aangelegd. De privé spoorweg "Pays De Waes", in de volksmond Pietje Waes, was een feit. In 1987 werd "Pays De Waes" overgenomen door de Nationale Spoorwegen. In 1847 werd een station gebouwd, oorspronkelijk gevestigd op het grondgebied Waasmunster.

Maar er rees een probleem – ook toen al - : de benaming! De dorpskernen van Sinaai, Waasmunster en Belsele lagen niet in de buurt. Tot overmaat van ramp lag het stationnetje op de grens van de 3 gemeenten. De privé-financiers besloten dan maar de naam van 1 van de oudste nabijgelegen herbergen te gebruiken. De herberg, bekend om zijn brandewijn, heette "In de Duysendt Appelkens". De geest van die tijd in acht nemend, verfransten op spoorwegeigenaars de treinhalte tot "Mille Pommes". Intussen bouwde men een nieuw station op grondgebied Belsele en in 1909 "verkochte" Octaaf Van Damme, burgemeester te Belsele, tijdens een bierfeest, de naam "Duizend Appels" aan Sinaai.

***Cafe**

Het café "In de Duysendt Appelkens" was niet zomaar een café. Alle handelaars moesten immers halte houden op de grens van de 3 gemeenten en tol betalen. Het café was tevens een beschutting voor de ambtenaren die de tolgelden inden. Zo 'n stopplaats was ideaal voor het caféleven en de wijk telde dan ook nog meer herbergen als " 't Oud Pintje", "Brakske", "'t Jagerke", "Sint-Nikolaas", "De Welkom", "De Linden", "De Wachtzaal", "De Beek", "In Frankrijk", "De Loskoer", "De Vlashandel", "De Vlasbloem", "De Groenen Boomgaerd", enz. Voor 1914 waren er niet minder dan 29 drankgelegenheden.

Niet alleen voorbijtrekkende handelaars hielden er halt. Voor de Eerste Wereldoorlog was Duizend Appels gekend om zijn vlas. Heel wat boeren zetten een handeltje in vlas op en zij waren eveneens goede klanten in de herbergen. In de jaren 1920 woonden er nog zo 'n 23 vlashandelaars.

Duizend Appels kende een welvarend bestaan door het vlas, maar ook door de aanwezigheid van een melkerij en een jeneverstokerij. Elk jaar vierden buurtbewoners 2 keer kermis. Een 1ste keer op de 1ste zondag van mei, een 2de keer op de 3de zondag van juni.

***Het jaar 1912**

Het ging de bewoners voor de wind en toen in 1904 de nieuwe Belseelse burgemeester Van Damme verwelkomd werd door een stoet, waren er 2 van de 9n huldewagens afkomstig van Duizend Appels. De bewoners componeerde zelfs een lied.

Het rijk van Duizend Appels bereikte zijn hoogtepunt in 1912, maar hetzelfde jaar al de teloorgang. Donatus Vogels werd voor zijn 100ste verjaardag weliswaar nog met een grote stoet geëerd. Maar in datzelfde jaar sloten zowel de melkerij als de stokerij de deuren. De morele klap kwam nog harder aan. De eigenaars van de spoorlijn Antwerpen-Gent besloten dat het station in het vervolg Sinaai zou heten en niet meer “Milles Pomes”. De strijdbaarheid was nog niet gebroken, want prompt werd een café opgericht met de naam :”In de Gestolen Duizend Appels”.

Na de 1ste wereldoorlog veranderde het aanzijn van de wijk. De vlasnijverheid verdween. In 1934 kreeg de Rijksweg een nieuwe kasseilaag en nog eens 4 jaar later kwam de doorsteek van de Rijksweg naar Sint-Niklaas. Deze was pas voltooid toen de 2de wereldoorlog uitbrak.

***Het vliegveld**

De cafés veranderden in die oorlogsjaren van aanzijn. Sommigen verdwenen zoals “In de Gestolen Duizend Appels” in 1941.

Vlakbij Duizend Appels namen de Duitse bezetters hun intrek op het vliegveld. De herbergen werden dan ontmoetingsplaatsen voor Duitse soldaten. Enkelen kregen een naam als oorden van plezier. Toen de Engelse troepen op 9 september 1944 Duizend Appels bevrijdden, veranderde er niets. De Warme Landen begonnen hun eigen geschiedenis.

Het oude buurtleven kwijnde echter weg. De juniekermis kende een, stille dood en de meikermis verhuisde naar het station. Het verkeer op de Rijksweg nam toe en op 8 december 1950 moest Duizend Appels weer een zware dobber verwerken. De herberg “In de Duysendt Appelkens” werd gesloopt, omdat men de weg wilde verbreden. De buurtbewoners konden nog 1 keer feesten.

In de jaren '30 maakte de familie Bellenmans steeds minder gebruik van het gebouw en domein. Meer en meer werd het kasteel en zijn omgeving aan zijn lot overgelaten. De Tweede Wereldoorlog herschiep alles in een onbewoonbaar en verwaarloosd domein. De oorlog zorgde er ook nog voor dat heel de tuin vol munitie lag.

In 1944 schonk mevrouw Bellemans – De Brabandere het kasteel met domein aan de Minderbroedersorde van Sint-Franciscus met de vraag om er een kerk op te bouwen. Op 14 augustus 1955 legde men de 1ste steen van de kerk op de Schrijberg. De kerk fungeert nog steeds als wijkkerk. Sinds 1959 vindt er jaarlijks op de 1ste zondag van mei, bij gelegenheid van de kermis, een paardenzegening met ruitbedevaart plaats. Er werd een kleuterschool opgericht, beheerd door VZW Parochiale werken en in 1956 werden de scouts gesticht.

Het verkeer maakt de wijk onleefbaar. De bars met de opzichtig gekleurde neonlampen gingen alles overheersen, meisjes van lichte zeden werden het uithangbord van Duizend Appels. De meisjes en de eigenaars van de nachtcafés hebben niets meer te maken met het Duizend Appels van weleer.

Aan het begin van de jaren '90 verlieten de paters Franciscanen Sinaai. Een te kleine bezetting, de hoge leeftijd en te grote onderhoudskosten voor het domein zouden de beslissing bepalen. Het kasteel kreeg een nieuwe bestemming als onderkomen voor het Centrum Voor Levensvorming, heden omgevormd tot Group Intro, onder toezicht van ACW.

Heden ten dage is Duizend Appels een bijzonder druk en belangrijk verkeerspunt geworden. Nog steeds doorsneden door de N70 Rijksweg Antwerpen-Gent, het verlengde van de op- en afrit van de E17, de inval- en ontlastingswegen voor Sinaai en de achterliggende gemeenten Steken, Eksaarde, Moerbeke, enz.

Een bloeiend verenigingsleven neemt een belangrijke plaats in in het dagelijkse gebeuren: de scouts VVKSM Sint-Franciscus hebben er hun thuishaven, een wielerminnend Sport- en Feestcomité Duizend Appels, het alom gekende Sint-Franciscuskoor en KAV en KWB die ten strijde trekken tegen de verzuring van onze maatschappij en bouwen aan een rechtvaardige samenleving. En zeker ook de jongste telg niet vergeten : de Zwitserse Treinclub in het station, een gebouw dat hiermee een nieuwe bestemming kreeg met een permanente tentoonstelling met miniatuurtreintjes. Een goedwerkende kleuterschool, als basis, om het voortbestaan van Duizend Appels te verzekeren.

En als je geluk hebt ontmoet je er nog iemand die zich herinnert hoe het was en waarom het veranderde.